

Herfst – Birdwatch in de ‘ALENTEJO’

10 – 17 NOVEMBER 2012

Jef Van de Water

Guido Orbie

‘Alentejo’ is het gebied net boven de ‘Algarve’ in het zuiden van Portugal. Het is bij de birdwatchers bekend omwille van de ‘montados’, een glooiend half-steppegebied, ook wel de ‘golden plains’ genaamd. ‘Steppe’ veronderstelt ‘steppevogels’ en de uitgestrekte velden en heuvels zijn inderdaad één van de beste plaatsen in West-Europa om Grote en Kleine trappen, Zwartbuikzandhoenders, Grauwe kiekendieven en andere steppevogels te observeren. Ik deed het gebied al tweemaal met succes aan in het voorjaar maar wist nauwelijks wat het in de herfst of winter te bieden had.

Op zoek naar zon, wat warmte én vogelgenot in het late najaar kon dit best meevallen te meer dat Jef Van de Water al even happig leek de streek voor het eerst te verkennen.

Info en documentatie

- de TURINTA, GPS friendly map SR3 van de Alentejo
- voor de kustgebieden: SR4: Lisboa & Setubal
- LPN (Liga para a protecção do Natureza) info: folders, o.m. ‘Walks in the Campo Branco’
 - Folders uitgegeven door het ‘Instituto da Conservação de Natureza’, o.m. ‘Reserva Naturaldo Estuario do Sado’
 - Finding Birds in Southern Portugal by Dave Gosney (1995) kan een basis zijn maar is niet meer actueel.
- Info verzameld bij vorige reizen met lokale LPN-gids

Praktische tips ivm reis en autohuur

- vliegtuig geboekt via ‘Cheap Tickets.be’ met de Portugese luchtvaartmaatschappij TAP. Prijs: 128 €, bestemming Lissabon.
- Autohuur via ‘Auto Europa’ – Europcar: 104,78 € voor 7 huurdagen.
- Alle hotels geboekt via Booking.com (40 à 50 € 2pers.kamer, incl. ontbijt)

Reisroute

Lissabon – Evora – Monsaraz – Mertola – Castro Verde – Sesimbra via de kust – Lissabon

Zaterdag 10 november

We bereiken Lissabon na een rimpelloze vlucht met een Airbus van TAP-air Portugal. (Vertrek met trein om 8:35 in Brugge – aankomst 13:20 Lissabon (1 u. tijdsverschil). Na een vlotte bagage pick up en 'n al even vlotte autohuur bij Europcar kunnen we meteen de baan op.

En route dus met bestemming Evora via de A12 en de Ponte Vasco da Gama die over uitgestrekte salinas brugt. De autoweg (péage!) is zo goed als verlaten en na 150 km bereiken we Evora, cultuurstad en werelderfgoed v/d Unesco. We vereren onszelf en de stad met een kort bezoek aan de prachtige vroeg-gotische kathedraal (1186-1204) en de belendende kloostergang uit de 14e eeuw. Boven op de rondgang hebben we een heel mooi panoramisch zicht op de vlakte van Alentejo.

Zeker een kort bezoek waard zijn de ranke zuilen en wat overblijft van een mooie Romeinse Diana-tempel, even links van de kathedraal. Het is ondertussen aan het stortregenen en het wordt allengs donker als we de Romeinse aquaduct vinden, even buien de imposante stadsmuren. De aquaduct is niet van het genre Pont du Gard maar is wel heel lang en doorkruist quasi de ganse stad.

Ons avondnest bevindt zich in Reguengos de Monsaraz, een klein dorp midden uitgestrekte wijngaarden. In het avondlicht en bij het buiten rijden van Evora kruisen we lange witte slierten Koereigers. De witte massa's zijn gewoon niet te tellen, zelfs niet door doorwinterde telfanaten à la Frank DS.

Het is donker als we hotel Moira in Reguengos bereiken. Er wacht ons een nette kamer (35 € - 2 pp met ontbijt) en een super lekker maal (mosselen à la portugaise en Bacalao /kabeljauw voor 19 €) .

Zondag 11 november

We starten de dag met een morgenwandeling door de wijngaarden van Reguengos de Monsaraz. Het is fris (7°C) en er staat een stevige bries maar de ochtendzon is heerlijk. We staan verstomd over de uitgestrektheid van de wijngaarden en bovendien bulken ze uit van de zangvogels. De Iberische klapekster spant hier de kroon (we gaan er gemiddeld meer dan 20 per dag zien), gevolgd door Roodborsttapuit, Europese kanarie, Kuifleeuwerik, Ringmus, Graspieper, Witte kwik, Grauwe gors, Ekster, Koereiger, Zwarte roodstaart

9.00u Het ontbijt is heerlijk en ons Portugees dienstertje bekoorlijk mooi.

Maar er is werk aan de winkel en we zetten koers naar '**Monsaraz**', benoemd als 'het mooiste dorp van Portugal'. Vanuit de verte prijkt het dorp op een 'monte', een heuveltop en oogt inderdaad schilderachtig mooi. In de struiken, links en rechts ontwaren we alweer de 'SBBs', de Small Brown Birds en we stippen steeds bij: Blauwe ekster, Kievit (verrassend veel in de weiden) Het bezoek aan het stadje met de lage witte huisjes, de kleurrijke muren, de imposante kerk en het uitdagende kasteel is inderdaad een 'must'.

Van Monsaraz begeven we ons zuidwaarts naar Mourao en verder naar Moura, langs 'scenic roads'. Prachtige landschappen, golvende 'montado's' (= plaatselijke naam voor 'heuvels') en in de nabijheid van de grens met het Spaanse Extremadura. We doen diverse zonnige stops (14° C ondertussen) met verrassende waarnemingen: de

eerste Rode wouwen, een prachtige Grijsze wouw en zo dichtbij, een vlucht Kraanvogels (al ver weg van Gallocanta en nog verder van de 'Lac du Der'). We noteren onze eerste eenden (Slob-, Krak-, Wilde eend en Smient) en de eerste steltlopers: Witgat, Oeverloper, Groenpoot en Kleine plevier. Een mannetje Blauwe kiek zeilt voorbij en we hebben Buizerds in zit en in de vlucht. Dit alles in de omgeving van het enorme stuwmeer van Almeira.

Het is 14.00u en we gaan en broodje eten in het stadje Moura. De patron van 't café is bijzonder spraakzaam en ons gekeuvel brengt ons in 'adres'contact met een plaatselijk birdwatcher en conservator van zo'n 1000 ha, bovendien hoeder en teller van Grote trappen.

Maar de zon wenkt en onze vogelhonger is groot: eerst een kleine wandeling door het stadje met oude, mooie maar vergane architectuur en structuur van typische straten en pleintjes geschilderd in wit – oker – blauw.

Via Serpa bereiken we Mina de San Domingo, een oude pyrietmijn én een geweldige site. Tjiftjaffen in de struiken (Iberische tjiftjaf ?), een Hop vliegt op en een Blauwe rotslijster laat zelfs een korte zang horen. Jef vindt het impressionant mooi en ik kan het alleen maar beamen.

De zon zakt nu snel en zienderogen en de slaapstee **Mertola** wenkt. Nog net voor donker komen we aan in hotel Beira Rio, prachtig gelegen aan de oever van de Rio Guadiana. Ik ben er al eerder geweest en de senora herkent mij: het weerzien is hartelijk.

Dagtotaal: 60 soorten.

Maandag 12 november

7.00u

Na een verkwikkende nacht is het heerlijk opstaan met zicht op de Rio Guadiana. Van op het terras van de kamer spotten we het vogelgebeuren langs de stroom: de Aalscholvers en de Koereigers verlaten de slaappleatsen nog voor de zon de kans krijgt achter de Serra (heuvelkant aan de overkant) op te rijzen. De Blauwe eksters spelen met tientallen in de bomen aan de rand van de Rio waar een Ijsvogeltje eenzaam op een paaltje zit te wachten. Rotszwaluwen bij honderden verzamelen zich boven onze hoofden en gaan zich opwarmen hangend aan de gevel van het naburige gebouw. Jef komt meekijken (recht uit de douche) en ziet een Woudaapje zich wegmoffelen in het lover van het rivierbos.

Echt grandioos is het als de zon van achter de heuvel komt en het stadje met Romeins-Arabische roots in een gouden gloed verblijdt.

8.00 u. Ontbijt

Het ontbijt is prima en copieus en we zijn vertrekkenklaar voor een rit door het 'Parque Natural do Vale do Guadiana' meer bepaald richting 'Pulo de Lobo', een kleine waterval in een slenk van de Rio Guadiana. Dat het goed zou worden wist ik – ik ken de streek en de plek – en het is bovendien prachtig weer (van 14 naar 18°C) maar dat het zo goed zou worden had ik nooit kunnen vermoeden. De waarnemingen gaan crescendo van klein naar groot of vice versa: van Provençaalse grasmus (2), Graspiepers en Graszangers naar Slangenarend (1) en Spaanse keizerarend (1) met tussendoor heel wat Buizerd en vooral Rode wouw en een

allegaartje van Steenuil, Boomleeuwerik, Hoppen, Iberische klapeksters, Torenvalken, Sperwer en Blauwe kiekendieven.

We gaan lunchen in een typisch café in het dorpje Amendoeira (broodjes met kaas & hesp + slaatje van tonijn en tomaat. Met drankje erbij zo'n 9 € waard voor 2). Dan alweer weg voor een laatste verkenning in de buurt ... én richting 'the golden plains': hét steppegebied! Een uitstekend idee: overal Rode wouw en Buizerd maar uitbundigheid troef bij het zien van een eerste Havikarend, laag vliegend gevolgd door een tweede exemplaar. We speuren de montado's af naar Grote en Kleine trap maar die blijven voorlopig onvindbaar op deze uitgestrekte steppes. Wel massa's Rode patrijs (gekweekt jachtwild alhier) en verrassend veel Kievit met daartussen Goudplevier (beide soorten komen hier in grote aantallen overwinteren). Al even opwindend is een vlucht Kalandar en een wolk leeuweriken met o.m. Veldleeuwerik. De vele ooievaarsnesten verraden de présence van Spaanse mussen maar die hebben zich op andere plekken massaal verzameld. Een mannetje komt vrijpostig en zonder complexen dichterbij, even later doet een Rotsmus het hem na. We zoeken ze verder, tussen de vele Putters, Europese kanaries, Graspiepers en Grauwe gorzen. De landschappen wisselen elkaar af in variatie en kleur. Ronduit impressionant zijn de nu eens groene en dan weer bruine, al dan niet beboste heuvels maar steeds innemend mooi. Hier wisselen Steeneiken, Cistusrozen en Olijfbomen mekaar af en her en der ontspruit een vredig dorp in helder wit en rood met deurtjes en vensters met blauw en oker omrand.

Na zoveel zonneschijn verdwijnt alweer de dag niet zonder herinnering aan de mooie waarnemingen. Mertola wordt alweer onze slaapstad en op 't menu prijken – kan het anders – Kwarteltjes met rijst.

Hotel Beira Rio wordt in de lente druk bezocht door Engelse birdwatchers. Wij betaalden 70€ voor 2 nachten, 1 kamer, 2 pers, excl. ontbijt.

Dinsdag 13 november

Mertola.

Al weer een prachtige zonsopgang die we opnieuw beleven van op ons kamerterras met uitzicht op de Rio Guadiana. De Rotszwaluwen (op 300 à 400 geschat), het Ijsvogeltje, de Koereigers en de Aalscholwers zijn weer van de partij. Om 8.00 u straalt het zonnetje en gaan we ontbijten, dit maal in gezelschap van een mannetje Blauwe rotslijster op een hoge paal bij ons raam.

Op 't programma vandaag: de steppe van Castro Verde, de zogenaamde 'Golden Plains'. Castro Verde ligt amper 40 km west van Mertola maar de weg erheen is een excursie op zichzelf. Eerst willen we naar het 'Vale Gonçálinho Environmental Education Center' om info in te winnen over de steppevogels. Een bezoek aan dit centrum is aanbevolen en je kan er trouwens een mooi uitgestippelde wandeling maken. In het voorjaar en in de zomer huist hier een grote kolonie Kleine torenvalk. Ook Scharrelaars, Bijeneters en Grauwe kiekens zijn hier dan massaal aanwezig.

We krijgen nuttige tips en tijdens de plaatselijke 'walk' krijgen we een eerste verrassing: 5 Vale Gier in het gezelschap van Raven op een kadaver. Een mannetje Blauwe kiek vliegt over, een Steenuiltje waakt van op een steen en een Hop vliegt voor ons uit. Ons bekruipt een grenzeloos gevoel van weidsheid: golvende

graslanden en velden vol leeuweriken, Graspiepers, Kieviten en Goudplevieren. Voor onze middagstop en picknick trekken we naar het dorpje Entradas dat meteen het beginpunt zal worden van een memorabele rondrit. We lunchen buiten op het terras van één van de mooiste, zoniet het allertypisch dorpje van de streek. Alles ademt er naar rust in een harmonie van warme kleur: wit-groen-blauw-rood onder een stralende zon (18 à 22°C). Ook de bloemetjes op het kerkpleintje hebben bezoek: Distelvlinder, Argusvlinder en Groot koolwitje vlinderen er van bloem tot bloem.

We nemen een aardepiste in zuidoostelijke richting (vertrek aan de watertoren) en zijn nog maar net de 'Ribeiro de Teroges' (= kleine beek) over of het is raak: een reeks trappenkoppen verschijnt – o zo typisch – boven op een heuvel. Met z'n 28 zijn ze maar even later blijken ze tot 44 aangevuld. Solemneel statig schrijden ze over heuvel en dal: een prachtig defilé van pronkerige prachtbeesten. We vergeten de Groenpootruiter, de Witgatjes en co aan de beek en spoeden ons richting 'TRAP'. Schuw als ze zijn houden ze niet van al te nieuwsgierig gezelschap en kiezen voor een sierlijke maar korte vlucht.

Alweer een 'target' voldaan, zetten we onze 'drive' verder over glooiende, modderige trails en door onstabiele beekbeddingen. Het heeft overvloedig geregend de voorbije dagen en veel land is weg geërodeerd. Eigenlijk is de piste alleen geschikt voor 4WD – zeker na regen – maar met een dosis geluk en oplettendheid slaan we ons erdoor.

Als rasechte watervogelteller kan Jef Van de Water (what's in a name?) het tellen niet laten: de Iberische klapeksters zijn aan de beurt en nu al is zeker dat de dagteller de 20 ruim zal overschrijden. De Rode patrijzen zijn gewoon niet te tellen wegens 'al te veel' maar bij de overvliegende vlucht Zwartbuikzandhoenders moeten we vlug zijn: 17 en jammer bij tegenlicht. Witbuikzandhoenders komen hier niet voor. We mogen zelfs nieuwe soorten noteren zoals Kneu en Tapuit maar de dagapothese moet nog komen: 29 Kleine trap, in zit op een immens stuk steppegrasland en door Jef gespot. Het lukt ons wat dichterbij te komen maar dan vliegen ze sierlijk weg, nog verdere einders tegemoet.

Op de terugweg van deze heerlijke dag vliegen nog maar eens meerdere Grote trappen over, gevolgd door Blauwe kiek en kleurrijke Hoppen.

Het is bijna donker, 18.00u als we ons hotel 'Vila Verde' in Castro Verde bereiken.

We hebben ondertussen 83 soorten op ons actief.

Hotel Vila Verde is een modern hotel in het centrum van de stad. We logeerden er 1 nacht, 2 pers + ontbijt: 45 €

Een dagschotel, wijn inbegrepen, krijg je hier al voor 10 € in één van de kleine maar druk bezochte resto's.

Woensdag 14 november

Opnieuw een zonnig 'uit bed' in 't vooruitzicht van een roadmovie via de kust met bestemming Sesimbra aan de Rio Sado.

Bedoeling is enkele lagunes aan de Portugese kust aan te doen om in de namiddag

het estuarium van de Rio Sado te bezoeken en dan verder via de overzet met boot de noordelijke oever én Sesimbra te bereiken.

Reisroute: Catsro Verde - Ourique – via de IC1 naar Santiago do Cacém naar de Lagoa de Santo André en van daaruit noordwaarts naar Setubal.

- De Lagoa de Sto André baadt in tegenzonlicht: het is een immense laguna met meerdere duizenden Meerkoeten omzoomd door dennenbossen. Aan de zuidelijke oever turen we met de telescoop de massa af en noteren er de diverse eendensoorten waaronder Krooneend. De dennenbossen geven ook wat prijs o.m. Kuifmees.
- Wat noordelijker ligt de 'Praia de Melides' en is een echt *'bijoutje'*, we ontdekken er o.m. Boerenzwaluwen, Oeverzwaluwen, Bruine kiekendieven en Steltkluten.
- De rit gaat verder noordwaarts, steeds onder een stralende zon met 18°C naar de Estuario do Rio Sado. We zijn verrast bij het zien van immense rijstvelden met her en der Ooievaars, Kleine zilvers en Bruine kiekken. Het is hoog water en we moeten even zoeken maar de info en de kaartjes van Dave Gosney blijken hier althans nog zeer accuraat.
- De 'dike', ten N van Comporta is veelbelovend en ... super! Nieuwe waarnemingen in crescendo: Bonte en Kleine strandloper, Steenloper, Zilverplevier, Tureluur, Rosse grutto, bijna alles 'en masse' en bij hoog tij (bij laag water zitten de vogels al te ver af). De dijk ligt midden de geogste rijstvelden: het stro wordt hier en daar in de fik gezet maar de velden staan nog vol water. Waar hebben we dat nog gezien? Alles herinnert ons aan de rijstvelden van de Brazo del Este en La Janda in Andalucia. Dé 'crème de la crème' is echter voor laatst: een Grijsze wouw doet z'n opwachting op een lange paal boven het wad en twee Havikarenden wieken in traag tempo over. Amper bekomen van de waarneming verrast een jagende Velduil ons achter de rug en zo dichtbij!
- Het wordt avond en donker en we moeten naar ons verblijf in Sesimbra. Onze jubileumdag wordt echter verstoord door de 'grève général' = de algemene staking vandaag op 14/11. De overzet van de Sado in Troia is dicht (Troia – Setubal) en er zit niets anders op dan het estuarium rond te rijden, een omweg van zowat 150 km langs zeer drukke wegen.
- Het onthaal in Guest House 'Villa Meca' in Alfarim (Sesimbra) is innemend-joviaal. De gastheer ontvangt ons met alle égards in perfect Engels en schotelt ons een ecoreportage van de streek voor + streekwijnkje 'Moscatel de Setubal', heerlijk als aperitief.
- In de plaatselijke resto worden de facto de waarnemingen en de lijst aangevuld met 23 nieuwe dagsoorten, wat ons totaal op 106 brengt.

Donderdag 15 november

Bij het ontwaken horen we de wind fluiten en inderdaad – alle weersvoorspellingen getrouw en indachtig – het weer is meer dan veranderlijk. Bij het uitstekend ontbijt, geserveerd door de 'mother-in-law' (een dame uit Mozambique maar met indiaanse

trekken) stellen we een dagprogramma op: Lagoa de Albofeira – Cabo Espichel en vervolgens met de overzet terug naar Troia = overzijde Estuario do Sado.

- De Lagoa de Albofeira , een uitgestrekte lagune te bereiken langs zandige en wat vervallen buurten, lijkt een maat voor niets: te recreatief uitgebouwd niettegenstaande de onmiskenbare ornithologische potenties. Later gaan we deze eerste vaststellingen herzien.
- De Cabo Espichel is ronduit schitterend zowel qua natuursite als cultuurhistorische site. Een imposant koloniaal aandoend klooster met bijhorende kolonade en aquaduct overheerst de woeste rotskust. Ruw weer hier: nog wat zon maar een strakke wind. Normaal dat hier de Slechtvalk broedt maar die is nu nergens te bespeuren, wel de Kuifleeuweriken, de alom tegenwoordige Zwarte spreeuwen en de Zwarte roodstaart.
- De lange rit naar de veerpont in Sétubal (Sétubal – Troia) slingert door een mooi, rotsachtig berglandschap met her en der kleine wijngaarden. De moderne veerboot (17,5 €: auto + 2 pers) vaart ons naar de overzijde terwijl de hemel langzaam dicht sluit.
- Onze eerste stop aan de overzijde wordt Albufeira, een typisch vissersdorp met houten passerelles hoog boven het wad. Kleurrijke bootjes wachten op het hoge tij en de plaatselijke vissers brengen volle emmers ‘almejas’ (schelpjes = een culinair genot) aan wal. Uiteindelijk kunnen de hemelsluizen de hoogzwangere wolken niet meer stutten en de regen gutst op ons neer. Gelukkig kunnen we schuilen onder een afdakje en van daaruit met de telescopen het wad overzien. Bontbekken, Kleine plevier, 9 Lepelaar, 3 Geoorde fuutjes en opnieuw heel veel Zilverplevier en Tureluur bevolken de slikken. Ook Groenpootruiter, Rosse grutto en Regenwulp zijn present. Het zicht is echt slecht en we gaan lunchen in een goed gevuld café. Na de middag bezoeken we ‘Lake Murta’ (een klein meertje langs de weg naar Alcacer do Sal) in volle regen. Het is een bijzondere plek maar jammer genoeg beletten de buien het pure vogelaarsgenot. Toch noteren we 2 Blauwe kiekendief, een Bruine kiekendief en een Provençaalse grasmus. Terug dan maar richting veerpont met stop in ‘Possanco’ en via een trail tussen de rijstvelden voor een laatste blik alhier. Ons autootje glijdt en schuift over de beslijkte track en we stoppen ei zo na bruusk en geheel onverwacht voor een wolk Zwarte ibissen (‘een zwarte wolk Ibissen’ kan ook). We schatten ze op een 1000-tal met in de buurt Lepelaars en de meeuwen (Kokmeeuw, Kleine mantel en Geelpoot).
- De klok tikt en we moeten terug naar de veerpont en onze avondbestemming in Villa Meca. Om 17.30u is het nu donker en de wegen rond Sétubal heel druk. Bij het wachten op de boot is het alweer raak: Drieteentjes en Steenlopers foerageren op een strandje, Vuurgoudhaantje , Gekraagde roodstaart , Tjiftjaffen spec. en Putters verstoppen zich in de dennen bij de pont.
- En nog is de pret niet op: tijdens de overzet van de Sapo ontwaren we spelende Dolfijnen, ze springen en buitelen letterlijk uit het water: enig mooi!
- Terug in Alfarim trakteren we onszelf op een ‘Muscatel de Sétubal’ en bestellen een heerlijke visschotel.

- De streeplijst tenslotte brengt 8 nieuwe soorten aan, wat ons totaal op 114 brengt.

Vrijdag 16 november

Villa Mecca in Alfarim

7.00u is ons vaste uur van 'wake up' en ontbijt. Er waait wat wind en het is bewolkt en de temperatuur valt best mee. Doel wordt het estuarium van de Taag, in noordoostelijke richting en een kleine 50 km hier vandaan. Overnachten doen we in het oude centrum van Lissabon zodat we de stad met een kort bezoekje kunnen vereren.

We nemen afscheid van de innemende 'mother-in-law' en sturen richting Montijo, ten ZO van het estuarium van de Taag. Even buiten Alfarim ligt de Lagoa de Albufeira die we eergisteren al met een - negatief - bezoekje aandeden. We rijden voorbij maar een bordje met 'Lagoa pequena' doet ons stoppen, het blijkt een Ramsar- + Natura 2000 gebied te zijn maar jammer genoeg is de toegangspoort op slot. Van op een duintje lukt het ons 2 juveniele Flamingo's te spotten en in de bosjes roepen Boomklever en Heggenmus. Wat verder stoppen we opnieuw: tientallen zwaluwen met zowel Huis-, Rots-, Boeren- en Oeverzwaluwen scheren over een grote plas met mooie rietkraag omzoomd. Een Gaai vliegt over, gevolgd door een groepje ... Kramsvogels en een Cetti's zanger roept vanuit het bosje. Wat een paar dagen terug een troosteloze lagune leek ontpopt zich als een waar vogelparadijs.

Maar de rit gaat en moet verder, richting Alcochete en de schorren en slikken van de Tejo = de Taag. Een stop in de salinas van Montijo is goed voor onze eerste Kluten (het zullen er een veelvoud worden) en voor heel veel regen.

Op het slik noteren we onze eerste Strandplevieren naast heel wat bekende soorten. Naast de steltlopers ook heel wat tweevoeters: op zoek naar de kleine schelpjes, de 'Almejas', de delicatessen van de streek.

We zoeken salinas, door Gosney vermeld maar die er niet meer zijn. Het zal ons nog overkomen. Even buiten Alcochete staat een bordje met de afbeelding van een Kluut: 'Reserva National Do Estuario Do Tejo' + 'Bom-vindo' (welkom). Hier moeten we zijn!

Voor ons: een onmetelijk slik bij laag tij en met een al even uitgestrekte schorre én een ontelbare massa vogels. We vergapen ons op zoveel steltlopers, eendachtigen, roofvogels, meeuwen en reigerachtigen. Een Slechtvalk zit roerloos op een tak en verder pleegt een Visarend hetzelfde te doen op een lage paal. Bruine kiekendieven zweven onophoudelijk boven de schorre en een triootje Grote stern vliegt krassend voorbij. Jammer van de regen en dat ondervindt ook Jef, in de schorre op zoek naar Oeverpieper en de onvindbare Blauwborstjes. Een oranje vlek in de verte verraadde een omvangrijke haast niet te schatten groep Flamingo's. We houden het op een 1000-tal.

Na de middag zoeken we onverrichter zake naar de door Gosney aangeprezen schorren van Lazeira. Tevergeefs want de landbouwwegen blijken ontoegankelijk en afgesloten.

Met de GPS geraken we tenslotte moeiteloos op onze avondbestemming: Hotel Anjos, Rua Andrade 18 in Lissabon.

Prijs : 47€ (1 nacht, 2 pers + ontbijt)

Kort stadsbezoek aan de Sé (de kathedraal), aan de Praça do Comércio, aan het bekende trammetje naar de Bairro Alto en omhoog met de Elevador de Santa Justa.

Supervoldaan sluiten we ons vogelprogramma af met een wijntje en een etentje, + 14 nieuwe dagsoorten, wat ons uiteindelijk totaal op 128 soorten brengt.

Guido Orbie

Birdlist

1. Wilde eend
2. Krakeend
3. Slobeend
4. Smient
5. Wintertaling
6. Tafeleend
7. Krooneend
8. Rode patrijs (overvloedig jachtwild alhier)
9. Geoorde fuut
10. Dodaars
11. Fuut
12. Jan van Gent : talrijk langs kust Atlantische oceaan
13. Aalscholver
14. Woudaap
15. Koereiger
16. Kleine zilverreiger
17. Blauwe reiger
18. Zwarte ibis : groep van min. 1000 : estuario Rio Sado
19. Lepelaar
20. Flamingo : groep van +/- 1000 : estuario do Tejo (Alcochete)
21. Vale gier : groep op krenge van schaap in de steppe v/d Campo Branco
22. Ooievaar (een aantal blijft hier overwinteren)
23. Visarend : (1) langs de kust in Estuario do Tejo
24. Spaanse keizerarend (1): in de 'Campo Branco' = steppe bij Castro Verde
25. Slangenarend (1) : in de 'Pulo do Lobo'
26. Havikarend (3): 'Campo Branco'

27. Rode wouw (veel)
28. Bruine kiekendief (in de estuaria)
29. Blauwe kiekendief (steppe en estuaria)
30. Grijsze wouw : vrij algemeen , zowel in de steppe als in de estuaria
31. Buizerd
32. Sperwer
33. Torenavalk
34. Slechtvalk : broedt o.m. op de kliffen aan de kust
35. Smelleken (1)
36. Waterhoen
37. Meerkoet
38. Kraanvogel : een vlucht van 10 + vlucht v. 17 , overwinteren in de steppe
39. Grote trap : 44 omgeving Entradas (Campo Branco) + ex , overvliegend
40. Kleine trap : 29 , omgeving Entradas (Campo Branco)
41. Kluut (veel) in de estuaria en de salinas
42. Steltkuut (veel)
43. Kleine plevier : talrijk bij plassen en rievierbeddingen
44. Strandplevier : algemeen als overwinteraar
45. Zilverplevier : vrij talrijk
46. Goudplevier : talrijke overwinteraar in de steppe
47. Kievit : zeer talrijk, groepen van 300 tot 1000 in de steppe
48. Drieteenstrandloper : op de zandstranden
49. Steenloper : kleine groepen langs de kust
50. Bonte strandloper : enorme aantallen op de slikken v/ Rio Sado + Rio Tejo
51. Kleine strandloper : eveneens talrijk op de slikken
52. Witgat : langs beekjes en riviertjes in het binnenland
53. Oeverloper : frekwent aanwezig
54. Tureluur : talrijk in de schorren en op het wad
55. Grutto : eerder klein aantal
56. Rosse grutto : slechts enkele wnm
57. Wulp : geringe aantallen
58. Regenwulp : slechts enkele wnm
59. Watersnip
60. Groenpootruiter : talrijk
61. Kokmeeuw
62. Geelpootmeeuw

63. Kleine mantelmeeuw
64. Grote stern : 3
65. Zwartbuikzandhoen : vlucht van 17, omgeving Entradas (Campo Branco)
66. Houtduif
67. Turkse tortel
68. Velduil : 1 ex Estuario do Rio Sado (Carrasqueira)
69. Steenuil
70. Hop : dagelijks, tot 10 op 1 dag
71. IJsvogel
72. Veldleeuwerik
73. Kuifleeuwerik : algemeen
74. Boomleeuwerik : 1 ex foeragerend tegen lantaarnpaal (!)
75. Kalandarleeuwerik : meerdere ex
76. Oeverzwaluw : vrij talrijk
77. Rotszwaluw : zeer talrijk , tot 500 à 600 langs de Guadiana in Mertola
78. Boerenzwaluw : langs de kust , o.m. in de Lagoa de Santo André
79. Huiszwaluw : langs de kust, o.m. in de 'Lagoa pequena do Albufeira'
80. Oeverpieper : langs de kust
81. Graspieper : vrij algemeen
82. Witte kwikstaart : zeer algemeen
83. Grote gele kwikstaart : enkele ex. langs de waterlopen
84. Heggenmus : schaars
85. Roodborst : weinig talrijk
86. Gekraagde roodstaart : 1
87. Tapuit : 1
88. Paapje : enkele ex
89. Roodborsttapuit : talrijk
90. Grote lijster : vrij talrijk
91. Kramsvogel : enkele overvliegende ex langs de kust
92. Merel : talrijk
93. Blauwe rotslijster : enkele wnm o.m. in Mertola
94. Zwartkopgrasmus : zeldzaam
95. Kleine zwartkop : goed aanwezig
96. Zwarte roodstaart : frekwent
97. Provençaalse grasmus : 3
98. Graszanger : dagelijks

99. Cetti's zanger : in rivierbosjes
100. Tjiftjaf : enkele wnm
101. Vuurgoudhaan : 1
102. Koolmees
103. Pimpelmees
104. Kuifmees : goed aanwezig in de duinbossen
105. Staartmees
106. Boomklever
107. Boomkruiper
108. Iberische klapekster : dagelijks in binnenland. 15 à 20 per dag
109. Gaai
110. Blauwe ekster : algemeen in 't binnenland, groepen van 30 tot 100
111. Ekster
112. Kauw
113. Kraai
114. Raaf
115. Zwarte spreeuw
116. Huismus
117. Ringmus
118. Spaanse mus
119. Rotsmus : samen met andere mussen (Spaanse ... in grote groepen)
120. Vink
121. Kneu
122. Putter
123. Groenling
124. Europese kanarie
125. Rietgors
126. Grauwe gors
127. Sint Helena fazantje: frekwent

* indien geen specificatie : = algemeen